

Neoddliteln etika a estetika

Luxus je vlastn spíše způsob života – ivotn styl – než způsob výroby nebo zpracování. Luxus odkazuje pedevm na potěšení, vytríbenost, dokonalost stejn tak jako na vzácnost a nkladn ocenn toho, co není nezbytn nutné. Tento ivotn styl tedy musí být definován jako spojen urit etiky a estetiky.

Co se tye etick roviny, v luxusu musíme brát vvahu nejen hodnotu absentující potřeby, ale také absentující možnost naprostého ovládnutí světa – výše není ihned k dispozici, nic není dan předem. Luxus znamen přijetí, snad dokonce nárok na ztrátu moci nad světem. Materiály jsou vzcn nebo choulostiv a nikdy nemmeplnou kontrolu nad časem, kter se odhaduje pro výrobu daného díla nebo předmětu. Jsme daleko od proslul honby za mocí, kter představuje navíc moc nad ostatními.

Jinak řeeno, luxus připouští zamtnut – v tomto vidíme jeho etickou stránku – e je výše ovldnuteln a spoitateln. Je to tedy zamtnut všeho ekonomického. To, že toto zamtnut by mělo být dále předmětem sdlen ostatním, abychom se touto etikou „pochlubili“, to už je vc druh. A to, že by toto sdlen mlo být dle definice sjednocen a jasn stanoven, to je jete dal vc.

Takov je tedy hlavn paradox vseh luxusních značek. Kad z nich usiluje o její zachování a rozvoj. Kad z nich proto vyžaduje, aby ekonomika byla tím kyenm principem i v jejím veden. Luxusn značka m ale povinnost ivotn dleit princip ekonomiky sladit s etickm zamtnutm všeho ekonomického, kter je součastí samotn myšlenky luxusu.